

[Ulrich.]

Da de kom hjem dernede fra, fik vi jo gennem Pressen slaaet et mægtigt Billede op af de danske delegeredes overordentlig store Evner til at forhandle sig til Rette og det glimrende Resultat, hvortil de var naaet. Men der var een Ting, man glemte, og det var, hvad den højtærede Landbrugsminister gjorde os opmærksom paa, at da Mødet var afsluttet i Berlin, var der en af de tyske delegerede, der havde sagt saadan rent en passant: Ja, de Herrer har vel ikke noget imod, at vi fører nogle Forhandlinger med de danske Eksportører om hele dette Forhold? Og saa falder Svaret fra den danske Delegation: Nej, selvfølgelig, det har vi ikke! Saaledes er dette blevet os refereret af den højtærede Landbrugsminister, og saaledes meddeler den højtærede Landbrugsminister det officielt i det Svar, der fremkom paa vor officielle Henvendelse til Pressen. Jeg vil nok sige, at naar den danske Delegation har gjort dette, har den efter min Mening dummet sig i en ganske betydelig Grad; thi de Herrer ved jo paa Forhaand, at saadanne separate Forhandlinger vil komme til at gaa lige stik imod de Aftaler, som Delegationen har truffet med den tyske Regering.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde saa haanligt forleden Dag: Ja, det konservative Parti vilde jo gerne gøre sig bemærket i denne Sag, men det kom for sent. Og saa oplyser det ærede Medlem i den Forbindelse, at dette mægtige Raad, der hedder Landbrugsraadet, som det ærede Medlem er et meget prominent Medlem af, havde selvfølgelig haft Øjnene aabne for denne Sag og var i rette Tid traadt ind, nemlig et Døgn før vor Aktion. Nu ved jeg ikke, om det kan bevises, at det skete et Døgn før, men det er jo muligt, at det ærede Medlem kan vise mig et Brev fra Landbrugsraadet, dateret den 2. September og kommet Udenrigsministeriet i Hænde den 3. September. Ja, saa er de kommet et Døgn før os.

Men jeg tror, det er det ærede Medlem og hans høje Landbrugsraad, der er kommet for sent, thi det er jo en given Ting, at de maatte vide, med det samme Delegationen var kommet hjem, at den i Berlin havde udtalt, at den ikke havde noget at erindre imod, at tyske Regeringsmyndigheder førte Separatforhandlinger med danske Kreatureksportører. Og i samme Øjeblik, Landbrugsraadet er blevet vidende om dette, burde det efter min Mening være traadt ind og have forhindret, at dette skete — det havde sikkert

været det rigtige Tidspunkt —, i Stedet for bagefter at spille fornærmet, fordi andre tænkende Mennesker griber ind, naar de ser, at der foreligger et Faremoment for dansk Landbrugseksport.

Hvilken Indflydelse der har været afgørende for, at Resultatet af disse Særforhandlinger blev det, det blev, er jo ikke godt at vide, men jeg er tilbøjelig til at tro; at den Indsats, der fra det konservative Folkepartis Side blev gjort, den Henvendelse til Offentligheden, der skete, den Maade, hvorpaa hele den Aktion blev rejst i den danske Presse, har haft en betydelig større Indflydelse paa disse Forhandlingers Afslutning end Landbrugsraadets Henvendelse, som efter min Mening kom betydeligt for sent. Det ærede Medlem maa meget undskyldte, at det konservative Folkeparti tillader sig at handle uden at spørge om det ærede Medlems Tilladelse og uden at vige tilbage for den Mulighed at blive udsat for det ærede Medlems sure Opstød, at handle

Formanden: Det ærede Medlem maa anvende mere passende Udtryk.

Ulrich: naar man mener, det af Hensyn til Samfundets Vel er nødvendig.

I dette Tilfælde stod vi overfor den Kendsgerning, at der var ved at blive truffet Aftaler danske Eksportører og tyske Regeringsmyndigheder imellem, Aftaler, som, dersom de var blevet til Virkelighed, vilde have dannet et Præcedens for, at paatvungne Indskrænkninger af danske Vares Eksport til Tyskland var tilladt trods bestaaende Handelstraktater, og det var netop med alt dette for Øje, at vi fra vor Side greb ind og efter min Mening netop greb ind i det rette Øjeblik.

Jeg har tilladt mig at fremkomme med denne Redegørelse, for at ærede Medlemmer kan se, at det var rent samfundsmæssige Grunde, der dikterede vor Aktion, og ikke saadanne partimæssige Grunde, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup af let forstaaelige Grunde gerne vil skyde os i Skoene.

Det ærede Medlem udtalte forleden Dag, at han vilde haabe, at der altid paa paa de jydsk Landboforeningsdelegeretmøder maatte blive sagt Ord, som man ikke kunde lade uanset her i den høje Rigsdag. Jeg vil udtale Haab om, at det maa lykkes for det ærede Medlem, naar han skal udtale sig næste Gang ved et saadant jydsk Landboforeningsdelegeretmøde, at skabe større Overensstemmelse